

ఎందుకైనా మంచిది

రంగారావును అరెస్టుచేశారనేవార్తను పిడుగులాగా మా ముందు పడేశాడు నాదెళ్ళ. ట్రిపుకు ఆర్థణా చొప్పున ఫిల్టర్ ఆడుతున్నవాళ్ళ మంతా ఒక్కసారి యెగిరిపడ్డాం.

ఇంతకుముందే జరిగింది" అన్నాడు చమటవూదుకొంటూ.

'ఎప్పుడు' అని అడగబోయి నేను విరమించాను.

ఎక్కడ?"

"ఏందుకు?"

"చోరీకేసా?"

"పే కాడుతుంటేనా?" మావాళ్ళంతా ఆతృతగా అడిగారు. ఎందుకైనా మంచిదని నేను పేకనుతీసి దాచాను.

ఆ ఏమీలేదు. కమ్యూనిస్టునే అనుమానంమీద" అన్నాడు నాదెళ్ళ చొక్కాతో విసురుకుంటూ.

అంతేగదా!" అన్నారు మావాళ్లు చప్పరించి. అంతమాత్రమే అయితే ఫరవాలే దనిపించివుంటుంది.

"రంగారావు అరెస్టువార్త వాళ్ళందరిలో చెప్పలేనుగాని నా బుర్రను కదిలించింది. నిజానికి రంగారావు కమ్యూనిస్టు కానేకాదు. రంగారావు లాంటి ఆషామాషీ మనుషులకు కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యత్వమిస్తుందని ఏనాడూ అనుకోలేను. సభ్యుడు కాకపోతే పీడాబాయిరి, కనీసం సానుభూతిపరుడన్నా కాదుగదా. అయితే ఒకటిమాత్రం నిజం. రంగారావుకున్న అసంఖ్యాక స్నేహితగణంలో కొంతమంది కమ్యూనిస్టు లున్నారు. అయినా వాడు వాళ్లతో ఆటే పూసుకు తిరిగేవాడుగూడా కాదు. వాళ్ళకుమాత్రం యీ జులాయివెధవతో తిరక్కపోతే వేగే పనుల్లేవా ఏమిటి? ఎక్కడెక్కడి మాలమాదిగ గూడేలా వాళ్ళయ్యే. ఎక్కడెక్కడి కూలిముండాకొడుకులూ వాళ్ళవాళ్ళే. ఎక్కడెక్కడి అలగాజనమూ వాళ్ళదేనాయె. ఏమాటకామాటే చెప్పుకోవాలి. కమ్యూనిస్టులది రష్యా సిద్ధాంతం అయితేఅయింది కాని వాళ్ళుచేసే పనులుమాత్రం కాస్తోకూస్తో సన్నజనానికి మెరుగ్గానే వున్నాయి.

ఇన్నిటికీ సంగ తేమిటంటే రంగారావుకు కమ్యూనిస్టులతో ఆటే
 పరిచయం లేదు. కమ్యూనిస్టులతో మాట్లాడడమే గొప్పతప్పయితే రంగా
 రావు నిస్సందేహంగా అరెస్టు కావలసిందే. 'రామరాజ్యంలో వాక్స్వి
 తంత్ర్యం లేకుండా వుంటుందిటలే' అనే పిచ్చిభ్రమకు రంగారావు లోబడి
 వుంటాడు. ఎంత అమాయకుడు ?

రంగారావులో ఒక దుర్గుణముంది. అది దుర్గుణమని రంగారావు
 చచ్చినా వొప్పుకోడు. సద్గుణమని మా ప్రాణాలుపోయినా మేము అనం.
 వాడిలోవున్న దుర్గుణం అంత చెప్పుకోతగింది కానిమాట నిజమే! కానీ వాడి
 కొంపకు చిచ్చు బెట్టింది ఆ వెధవబుద్ధి. నిజాన్ని నిజంగా చూస్తాడు; అయితే
 మేమంతా నిజాన్ని అబద్ధంగా చూస్తామనిగాదు. అవసర మొచ్చినప్పుడు
 నిజాన్ని అబద్ధంగా ఒప్పుకొని నమయాసుకులంగా నడుస్తుంటాం. 'తప్పించుక
 తిరుగువాడు ధన్యుడు సుమతీ' అని వూరికే చెప్పాడా కవి? రంగారావు దీనికి
 సుతరామూ వొప్పుకోడు. "యదార్థాన్ని వొప్పుకోడానికి ఎందుకు భయప
 డాలి? నాలుగు ప్లస్ నాలుగు ఎనిమిది అనేది యదార్థం. ఎవడో చవట
 పెద్దమ్మ 'కాదు' పది అంటాడనుకో. అప్పుడు వాడిది ఎట్లా తప్పో మన
 ఆన్సరు ఎట్లా రెటో వాడికి విడమర్చి చెప్పాలి. ఇందువల్ల నాడు మూర్ఖంగా
 ప్రవర్తిస్తే ప్రవర్తించనూవొచ్చు. కానీ తరవాత నైనా వాడికి నిజం తెలు
 స్తుంది. అప్పటికన్నా వాడు తను మూర్ఖంగా ప్రవర్తించినందుకు సిగ్గుపడతాడు.
 హృదయ మున్నవాడయితే ఎవరూ చూడకుండా ఏడుస్తాడు—" ఈ
 ధోతణిలో వుంటుంది రంగారావు వాచన. రంగారావుతో వాదించట
 మంటే మాకు మహాభయం. వాడు కొడతాడని గాదుగానీ; వెధవ మాచేత
 'రెట్' అనిపించుకొంటాడు చివరికి. అంచేత వాడితో వాదానికి దిగం.

నిజాన్ని నిజంగా తనమట్టుకు తాను చూసుకున్నా బాగానే వుంటుంది,
 ఆ నిజాన్ని పదిమందికీ తెలియచేయా లంటాడు. షాకీవాళ్ళు సమ్మెచేశారు.
 సమ్మె చేయడం న్యాయమేనని మేమంతా చాటుగా అనుకొన్నాం. రంగా
 రావుగూడా అట్లా అనుకొంటే వాడి తాతగాడిముల్లె ఏంపోయింది? మునిసి
 పాలిటీవాణ్ణి, షావుకార్లకీ, కాంగ్రెసువాళ్ళకీ రంగారావుమీద కోప మొస్తుం
 డంటే మరి రాదూ!

షాకీవాళ్ళు చేసిన సమ్మె మంచిదేనని మేము ఒప్పుకొని చచ్చాంగా.
 వాళ్ళకు కూటికీలేదు. నెలకు ఆరు రూపాయలతో కుటుంబమంతా గడవా

లంటే ఎట్లాచస్తారు? వెధవది, ఆరురూపాయలు నాసిగరెట్లకు చాలదు మరి-
జీతాలు పెంచమని పాపం ముందు ప్రాధేయపడ్డారు. ఎవ్వరూ వినిపించు-
కోలేదు. మంత్రులకు రాసుకొన్నారు. తమకు జీతాలు పదిహేనువందలు
చాలతాయా? ఇరవైవందలు చేద్దామా? అనే అతిప్రాముఖ్య ప్రజాకార్యంలో
మునిగివుండడంవల్ల మంత్రులకు ఈ వెధవలు రాసుకొన్నది చూసేతీరిక లేక
పోయింది. ఆమట్టుని వాళ్ళు సమ్మెచేశారు. నాలుగు రోజులనాటికి గవులు
పుట్టుకొచ్చింది. ఈలోగానే కొందరు అతిసుకుమారగాత్రులు మంచాలు
పట్టారు. అయినోరోజున కొందరు కౌంగెసువాళ్ళు బజార్లు వూడిచారు.
పెంటవిషయం వాళ్ళకు సంబంధించింది కాదు గాబోలనుకొన్నాను. ఎంత
మంచివాళ్ళూ! అని విస్తుపోయాను. పెద్దబజారు మాత్రమే వూడిచారు.
మిగతాబజార్లు మరిచిపోయా రేమోలే అని సమాధానం చెప్పుకొన్నాను.
మూడోనాటికల్లా వాళ్ళఫోటోలు పేపర్లో వొచ్చినయ్యే. ఆశ్చర్య మేమి-
టంటే 'నగరం ఆమూలాగ్రంగా అసహ్యించుకొనక పరిశుభ్రపరిచిన స్వచ్ఛంద
సేవకులు—'

రంగారావు పాకీవాళ్లతరపుమనిషయినాడు. మేను లోపల రంగా-
రావు తరఫూ, బైట మునిసిపాలిటీతరపు మనుషులమైనాము. అప్పటినుండే
రంగారావుకు కమ్యూనిస్టురంగు పూయబడింది. ఆతరవాత బడిపంతుళ్ళు
సమ్మె చేశారు, రైల్వేకూలీలు సమ్మెచేశారు. ఇంకా ఎవరెవరో సమ్మె
చేశారు. ఆ సమ్మెలు ఎట్లా న్యాయమైనవో రంగారావు మాకు వోప్సిగా
చెప్పేవాడు. వాడు చెప్పిందాన్ని విన్నతరవాత మాకు 'నిజమే' అని
పించేది. ఆంధ్రరాష్ట్రవిషయంలోనూ, హైదరాబాదు విషయంలోనూ
వాడివాదన విన్నవాళ్ళు వాణ్ని చప్పన కమ్యూనిస్టులోకి నెట్టిపారేశారు.

నిజంగా రంగారావు ఏ 'ఇస్టూ' కాదు. యదార్థాన్ని వొప్పుకొం-
టాడు. మసిబూసి మారేడుకాయ చేయలేడు. అంతమాత్రానికే రంగా-
రావుని కమ్యూనిస్టు అన్నారు. నిజం మాట్లాడిన ప్రతివాడూ కమ్యూనిస్టు
అయితే కమ్యూనిస్టు కావడానికి సిగ్గుపడవలసిందేమీ లేదు. ఇట్లా అని
మేమంతా ఒకసారి అనుకున్నాము.

నిజం మాట్లాడడం, యదార్థాన్ని వొప్పుకోవడం ఈరోజుల్లో ఎంత
ప్రమాదకరమో రంగారావు అరెస్టు మాకు చూపించింది. నాలుగు ప్రజోప

గాగకార్యాలు చేసినవాణ్ణి కమ్యూనిస్టు అంటున్నారు. అందువల్ల ఇబ్బం
యీలేదు.

ఏది ఏమయినా అరెస్టుకావడం మాలో ఏ వొక్కరికీ ఇష్టంలేదు. నిజం
మాట్లాడి కమ్యూనిస్టు అనిపించుకో దలచలేదు. అబద్ధంమాట్లాడి కౌంగ్రెసు
వడానికే వొప్పుకొన్నాం. యదార్థాన్ని వొప్పుకోడంమానేసి మేము
కౌంగ్రెసువాళ్ళ మయినాం. కౌంగ్రెసువాళ్ళ మయినా కాకపోయినా
కమ్యూనిస్టులం మాత్రం కాదు. అంతవరకు చాలు.

ఆ సాయంత్రంనుండే మా కొత్త పథకాన్ని మేము ఆచరణలో
పట్టాము.

రూపాయకు పద్దెనిమిదణాలు" అన్నాడు నాదెళ్ళ. పదహార
కు తెలుసు. ఆమాట పైకి అంటే కమ్యూనిస్టుకింద తోస్తారేమోనని వ
యం. మరి నిజంవొప్పుకొంటే అంటేగా!

“పంచదార కటికవిషం”

అవునవును”

పాలరంగు కారునలుపు”

“కాకపోవడ మేమిటి?”

“కాకులు ఎంత తెల్లగావున్నయ్!”

“మెల్లిగా అంటావేం? కళ్ళు చెదిరిపోతుంటే!”

“ఆవుకి రెండు కాళ్ళు”

“ఖచ్చితంగా అంటే!” ఇదీ మా ధోరణి.

ఇళ్లలోగూడా ఇడే తంతు మొదలెట్టాం. ఆడంగులు ఆశ్చర్యపో
యారు. మరిపోగూ? ‘అన్నానికి రండి’ అన్నది మా ఆవిడ. ‘కాదు,
న్న మే నాకు రావాలి’ అన్నాను. ‘పిచ్చిపట్టించా ఏమిటండీ!’ అన్నది.
కాదు. పిచ్చికే నేనుపట్టాను’ మా ఆవిడ రణకేక బెట్టింది. చుట్టూ ఎవరూ
కుండాచూసి దానిచెవిలో ఆసలువిషయం వ్రాదాను.